

SUMAR

Exercițiu de speranță 2

Misiunea și viziunea Școlii Gimnaziale,, Carmen Sylva” 3

O zi de toamnă 5

De Ziua Educației 6

Visul de a fi profesor 7

9 octombrie-Ziua comemorării Holocaustului 8

Emoții... literare 10

Ce mi-aș dori să devin în viață? 11

Let’s do’it, România! 12

22 octombrie-Ziua Internațională a Bibliotecilor Școlare 13

Cititor, adjectiv 14

Alimentația sănătoasă la adolescenți 15

Școala Altfel 16

Festivalul toamnei 17

Întâlnire de 0 grade 18

La pas prin muzeele romășcane 19

17. Cele mai rare viețuitoare de pe planetă 20

Matematica puțin altfel 22

Drum sigur 23

Emoții și 2018 24

Ce este timpul liber? 25

Prietenia 26

Pasiunea mea, dansul 27

Bucuriile iernii 28

Visul meu de iarnă 29

Redacția 30

Exercițiul de speranță

România celor 100 de ani înseamnă un exercițiu de speranță. Cheia care deschide ușa spre visare, încredere, nădejde. România este locul unde te simți acasă, unde trăiesc părinții și bunicii noștri, unde au trăit și strămoșii lor.

Credem că pentru o mai bună înțelegere a prezentului, trebuie să știm bine cine am fost, ce am fost, să ne cunoaștem trecutul, istoria, personalitățile, eroii, altfel spus, românii cu care ne mândrim.

E necesar să ne regăsim viața spirituală și valorile morale pentru a ne elibera de cadrele vechi de viață și vom avea puterea de a ne privi pe noi înșine cu adâncă sinceritate.

România cea adevărată, pitorească, poate fi descoperită și înțeleasă prin faptele noastre, prin educația civică, patriotică, ecologică, artistică. Doar așa putem visa la o soartă mai bună pentru țara noastră.

Generația de astăzi, înarmată cu o solidă cultură tehnică, artistică, umanistă, va ține piept provocărilor lumii și va face pași importanți în direcția bună.

Trăim într-o Românie unită! De Mihai Viteazul la 1600, de Sfatul Țării la 1918, de jertfele eroilor căzuți într-atâtea lupte.

Trăim într-o Românie în care intrăm prin Poarta sărutului, ne așezăm la Masa tăcerii și ascultăm Rapsodia lui George Enescu, cântată de mii de vioi, întreruptă brusc de vocea joasă a Mariei Tănase, care îi bletemă pe cei care iubesc și lasă. Ne croim drum prin timp spre bojdeuca lui Creangă. Iar lângă noi, un frate-Mihai- vrăjește cobrii, vorbește cu marea, cu lacul, cu vântul...

Este România noastră frumoasă, mioritică, matricea noastră spirituală.

Coordonatori,

Prof. Liliana Bulgaru

Prof. Maria-Ramona Stoian

Misiunea Școlii Gimnaziale „Carmen Sylva” Horia

Școala noastră își propune ca, printr-un învățământ de calitate, să-l ajute pe elev să se descopere pe sine, să devină util pentru el și pentru ceilalți, să îl pregătească pentru a păși cu încredere spre nivelul liceal și să-l învețe să facă față provocărilor vieții.

Scopul nostru este de a le oferi elevilor educație pentru viață, pentru viitor, nu pentru acum. Ne propunem să devenim o școală apreciată, deschisă, credibilă în fața părinților și a partenerilor noștri, care să răspundă nevoilor de educație ale tuturor copiilor din sat. Printr-o ofertă curriculară atractivă și diversificată, prin formarea unui corp profesoral stabil și bine pregătit profesional, prin derularea de proiecte educaționale variate, vom modela personalități umane complexe, cetățeni de bază ai comunității locale și naționale.

Considerăm că scopul principal al școlii noastre este acela de a răspunde nevoii de educație a tuturor copiilor cu vârste între 3 și 15 ani din satul Horia, de a le forma acestora deprinderile și capacitățile prevăzute în programa școlară vizând dobândirea unei culturi generale solide și a simțului estetic.

Ne propunem formarea unui absolvent autonom, responsabil, în măsură să decidă asupra propriei cariere, să contribuie la creionarea propriilor trasee de dezvoltare intelectuală și profesională, pentru a răspunde exigențelor acestui nivel de învățământ și specificului de vârstă al elevilor școlii gimnaziale.

Valorile pe care le promovăm sunt: egalitate de șanse, profesionalism, flexibilitate, responsabilitate, transparență în comunicare, spirit de echipă, toleranță, respect, dăruire.

Viziunea Școlii Gimnaziale „Carmen Sylva” Horia

Împreună eliminăm sintagma nu pot, nu știu, nu voi reuși din vocabularul fiecărui elev!

Prin eforturile conjugate ale profesorilor, elevilor și părinților școlii noastre, cu sprijin de specialitate din partea C.J.R.Ă.E. atunci când este nevoie, fiecare elev va atinge nivelul său maxim de performanță.

Țintele strategice ale Școlii Gimnaziale „Carmen Sylva” Horia

- 1. Creșterea atractivității ofertei curriculare și extracurriculare a școlii pentru beneficiarii educației;*
- 2. Creșterea randamentului școlar prin sprijinirea elevilor în a-și atinge nivelul potențial maxim de performanță;*
- 3. Îmbogățirea bazei materiale a școlii pentru susținerea unui act educațional de calitate;*
- 4. Promovarea unor atitudini și comportamente bazate pe valorile interculturalității, toleranței și nediscriminării în rândul elevilor, părinților, cadrelor didactice.*

O zi de toamnă

Într-o dimineață de octombrie păsările ciripeau la geamul meu, frunzele au format un covor colorat în fața casei mele. Totul era frumos, pomii erau plini de fructe care mai de care: mere, prune, pere, gutui și nuci. Tot ce îți dorești poți găsi toamna. Am ieșit afara pentru a strânge cu grebla toate frunzele din grădină. Nu era o activitate pe care o adoram, însă, să vedem și partea bună a lucrurilor.

Deși natura cedează, pleacă păsările, unele animale hibernează, crengile rămân fără frunze, trebuie să ne bucurăm de toamnă cât mai ține. Am văzut oameni care își fac provizii pentru iarna grea ce va veni, fac zarzavat, gem, zacuscă, compot, oameni în care se regăsește și mama. Ea face compot de vișine și gem de prune. Și o ajut și eu!

Niciodată nu mă plictisesc de această „tradiție” pe care o fac împreună cu mama. M-am întrebat mereu ce ne-am face noi fără toamnă, cu bogățiile ei. De unde am lua noi fructe și legume proaspete pentru a face provizii pentru iarnă? Trebuie să recunoaștem că fără toamnă nu mai facem delicatese cu gem și dulceață.

Iubiți toamna cât mai este prezentă! Toamna pentru mine este ca o soră generoasă.

Nu vreau ca toamna să mai plece niciodată! Cine știe, poate visul meu se va împlini!

Maia Elena Voica, clasa a VI-a

DE ZIUA EDUCAȚIEI, cu drag despre Meseria de profesor

Școala, această misiune imposibilă! Teme, teste, învățat, trezit de dimineață sunt doar câteva dintre „problemele” noastre de elevi. Mulți dintre noi credem că a fi profesor e mult mai ușor decât a fi elev. Așadar, vă propun un exercițiu de empatie:

A preda- ușor pentru noi, dar cam dificil pentru profesori. E ca și cum ne-am face temele și ar trebui ca a doua zi să le prezentăm în plenul clasei.

A scrie teme - cea mai grea parte pentru elevi. Poate ni se par nefolositoare și uneori le facem de dragul profesorului, dar de fapt temele îți consolidează, fără să vrei, anumite cunoștințe, iar profesorul să obțină feedback-ul dorit.

A evalua – dacă profesorii nu și-ar învăța lecțiile și nu ni le-ar preda, nu ar avea ce să evalueze. Acest fapt ar compromite viitorul elevilor. Bifăm un punct comun, că nu există evaluare fără predare.

Acum că am analizat pe scurt câteva aspecte din viața unui profesor, să trecem la un alt nivel și să ierarhizăm treptele devenirii:

- ✎ trebuie să gândim ca un profesor, iar acest lucru se poate realiza prin observarea comportamentului cadrelor didactice la ora de curs. În pauze putem exersa cu colegii cele învățate.
- ✎ este necesar să învățăm și să luăm note mari; cei care nu sunt motivați vor întâmpina probleme în viitor.
- ✎ facultatea este, în ultimă instanță, nivelul care definește devenirea noastră și care ne poate ajuta cu adevărat să ne împlinim visul.

Îmi doresc să urc aceste trepte pe care le-am menționat și să ajung într-o zi un profesor bun și iubit de către elevi.

Narcisa Miron, clasa a VII – a

VISUL DE A FI PROFESOR

Meseria de profesor este cea mai nobilă dintre toate. Ce poate fi mai frumos decât să modelezi sufletele unor ființe nevinovate?

Încă de la grădiniță îmi doream să devin educatoare, mai târziu învățătoare, iar acum îmi doresc să fiu profesor. De ce oare? Pentru că profesorul luminează mințile școlarilor, călăuzindu-le pașii prin infinita lume a cunoștințelor. Profesorul reprezintă izvorul care alimentează fără întrerupere gândirea discipolilor săi, îmbunătățind-o zilnic, puțin câte puțin.

Profesorul întruchipează cele mai frumoase calități umane: inteligență, dăruire, generozitate, onestitate, credință, responsabilitate și nu în ultimul rând, o dragoste imensă pentru copii.

Poporul român a dat de-a lungul istoriei mari personalități, recunoscute atât pe plan național cât și internațional, numai datorită muncii devotate și neobosite a profesorilor. În semn de recunoștință unii scriitori au evocat în operele lor chipul blând și plin de dragoste al dascălului lor - Mihail Sadoveanu – *Domnul Trandafir*.

Pe cât este de frumoasă misiunea de profesor, pe atât este de grea. Profesorul este persoana aleasă de Dumnezeu pentru a forma oameni, pentru a clădi viitorul unei țări. Răsplata muncii dascălului o reprezintă întotdeauna, rezultatele elevilor.

Dar oare munca grea a profesorilor este apreciată și răsplătită cum se cuvine? Regretul este că răsplata nu este întotdeauna pe măsură din partea conducerii statului și nici prețuirea nu este întreagă din partea elevilor și părinților.

Cu toate acestea, visul meu este să devin profesor, să râd și să plâng împreună cu elevii mei, deoarece lumea copilăriei este o lume minunată!

Denisa Porcușor, clasa a VI-a

9 octombrie - Ziua comemorării victimelor HOLOCAUSTULUI

Holocaustul a reprezentat momentul de apogeu al antisemitismului în istoria Europei contemporane. Cu rădăcini adânci, înfipte încă din perioada antichității, antisemitismul a fost preluat în doctrina modelelor etatiste totalitare din secolul al XX-lea. Cel mai reprezentativ caz este cel al Germaniei naziste unde, în timpul lui Adolf Hitler, ideea **soluției finale** s-a concretizat treptat în construirea lagărelor de concentrare (Auschwitz - Birkenau, Dachau, Treblinka, Sobibor etc), locuri ale unor experimente inumane și ale masacrării a milioane de evrei. Cum România a fost aliata Germaniei în 1941, ideea *curățării terenului* apare și în politicile enunțate de regimul militar al generalului Ion Antonescu (în special în apropierea declanșării operațiunii Barbarossa – 22 iunie 1941). Având puternice convingeri naționaliste, unele cu tentă antisemită, Antonescu și guvernul său au hotărât deportarea/eliminarea populației evreiești din România. Acțiunile, desfășurate rapid și în complicitate cu organele administrației locale, cu armata germană, dar și cu o bună parte a populației (unde sentimentul antisemit nu era deloc străin) au dus la moartea a zeci de mii de evrei și la deportarea unui număr și mai important al acestora. *Pogromurile de la București, Dorohoi, Iași* (ultimul, în iunie 1941), *Trenurile Morții* (iunie-iulie 1941), *Deportările în Transnistria* (toamna lui 1941) au fost etapele principale ale tragediei evreilor români în cel de-al doilea război mondial, plasând România pe locul al doilea ca număr total al victimelor Holocaustului. Cu toate acestea, Antonescu a refuzat predarea evreilor către Germania (e drept, atitudinea sa față de evrei s-a modificat în special după schimbarea cursului războiului, după bătălia de la Stalingrad), lucru care s-a întâmplat în schimb cu evreii din NV Transilvaniei (regiune aflată sub controlul regimului horthist maghiar, din 1940). În ciuda acestor aspecte, au existat și persoane care, în acele momente de maximă tensiune, au ajutat pe cei aflați sub apăsarea unui destin tragic. Una din aceste persoane, al cărei bust se află în gara Roman, a fost Viorica Agarici (președinta filialei locale a Crucii Roșii, la momentul 1941), cea care, pentru acțiunile sale de sprijinire a celor aflați în situații cumplite în unul din *trenurile morții*, a primit titlul de **drept între popoare** din partea statului Israel, prin intermediul institutului Yad Vashem.

Guvernul a hotărât în 2004 ca ziua de 9 Octombrie să fie Ziua comemorării victimelor Holocaustului în România, drept pentru care elevii Școlii Gimnaziale *Carmen Sylva* – Horia au realizat o serie de activități specifice, menite a contura firul tragicelor evenimente, dar și de a conștientiza și aprofunda cele petrecute pe teritoriul țării, în al doilea război mondial, cu populația evreiască.

Elevii clasei a VI-a, coordonați de prof. Ionuț Zămesu

EMOȚII... LITERARE

De toamnă

Este toamnă. Copacii sunt arămii, iar soarele nu mai strălucește cu putere. Frunzele ruginii se desprind de pe ramuri formând un covor foșnitor pe pământ. Țăranii își adună recoltele în hambare. Bruma a început să cadă peste câmpuri și livezi, păsările călătoare se pregătesc de plecare. Ploaia rece și deasă își face prezența, făcând natura să pară tristă. În câmp se aud zgomotele tractoarelor pregătind lucrările de toamnă ale pământului pentru o viitoare recoltă. Toamna este anotimpul culorilor și al belșugului.

Andreea Sîrghi, clasa a V-a

Sfârșit de septembrie

Era pe la sfârșitul lui septembrie. Beția de culori revărsată pe coama dealului mă îmbie la o călătorie pe cărările pădurii. Parcă mă cheamă nedeslușit, aproape rugător.

Am pătruns în hățișul de copăcei care se clătinău mângâiați de vântul blajin al toamnei. Pășesc cu sfială, domol, pe cărarea țesută cu frunze galbene, roșii, ruginii.

Unele, mai curajoase, și-au păstrat verdele veșnic. Răcoarea și aerul cald m-au învăluit plăcut în această împărăție a pădurii.

De pe creangile mestecenilor albi ca niște lumânări parfumate, stoluri de păsărele își exersează zborul spre țările calde. Stejarii bătrâni, morocănoși își desfac coroanele spre soarele tomnatic de parcă ar vrea să prindă ultimele raze de soare.

Se îngână cu oaspeții înaripați care le-au șoptit cântece de leagăn în zilele de vară.

E liniște. Ici-colo răzbate întârziat doar freamătul tainic al pădurii.

Bianca Turcu, clasa a V-a

Arome de toamnă

Desprind prima filă din calendarul toamnei. Vacanța mare s-a sfârșit. Privesc livada bunicilor și constat cu uimire bujorii de pe fețele colorate ale merelor care se ascund printre frunze.

E toamnă!

De prin grădini se aud murmure vesele care coboară spinările șerpuite ale viei.

Bobitele de chihlimbar se topesc într-un dulce și parfumat izvor. Pomii sunt doldora de roade care păstrează în ele toată măreția verii.

Soarele încă mai răsfăță colinele singuratice și dealurile molcome.

În curând se vor pregăti să primească semințele recoltei viitoare.

Îmi place toamna cu miresmele ei.

Denisa Porcușor, clasa a VI-a

Ce mi-aș dori să devin în viață?

Eu, în viață, mi-aș dori să devin fotograf. Încă de mic copil, tata mi-a oferit fostul lui aparat foto. Mă pasiona foarte mult să fotografiez cerul. Seninul îmbrățișat de o ploaie de vară.

Acum, la vârsta frumoasă de 13 ani, am discutat cu părinții despre un aparat nou, performant, Canon, cu care aș putea face poze nemaipomenit de clare. Am căutat pe internet recenzii/ păreri și toate erau numai de laudă. Până la urmă acel aparat îl voi lua în vară, pentru a aduna amintiri din excursii, poduri vechi și uitate de lume care au o frumusețe ascunsă. Instantanee de adolescent.

Îmi amintesc cu drag prima mea fotografie. Era o priveliște superbă a unei plantații de trandafiri și lalele dintr-o minunată grădină botanică.

Pe scurt, viața de fotograf este nemaipomenit de frumoasă!!!

Sebastian Ciuraru, clasa a VII-a

Let's do it, România!

Let's do it este un proiect național de voluntariat ce s-a desfășurat în toamna anului 2018 cu copiii școlilor din satul Horia. Ne-am înscris și noi ca voluntari, toți elevii Școlii Gimnaziale „Carmen Sylva”, în speranța că vom da o mână de ajutor naturii și autorităților locale. A fost un proiect foarte interesant care a implicat foarte multă muncă în echipă și nu numai.

Din acest proiect cred că toți copiii au învățat o lecție, cea a bunului simț. Natura trebuie protejată, iar dacă noi nu o protejăm, cine o va face?

Acest proiect ne-a ajutat pe toți să înțelegem că natura este foarte frumoasă fără deșeuri. Noi toți putem ajuta la păstrarea mediului înconjurător, dar dacă nu vom respecta aceste norme va fi foarte greu.

Dacă ne vom implica activ în curățarea naturii, poate că statisticile alarmante despre situația mediului natural vor dispărea. Și vom respira un aer proaspăt și curat.

Narcisa Miron, clasa a VII-a

22 octombrie - Ziua Internațională a Bibliotecilor Școlare

Săptămâna dedicată Școlii altfel a debutat cu o activitate derulată în parteneriat cu Casa Corpului Didactic Neamț, respectiv „22 octombrie- Ziua Internațională a Bibliotecilor Școlare”.

Zis și făcut. Activitatea propusă a avut un impact deosebit în rândul elevilor din școala noastră deoarece s-au mobilizat și au participat la o acțiune liberă, de plăcere, destinată cărții. Putem spune că drumul la biblioteca școlii a fost parcurs de mai multe ori.

În cadrul manifestării s-au dezbătut aspecte legate de istoria bibliotecii, de rolul bibliotecarului în viața școlarilor, s-au citit secvențe din cărțile citite

de elevi, s-a realizat o microexpoziție de carte.

Ne reunim des pentru a organiza astfel de acțiuni și am avut mână liberă să ne exprimăm propriile emoții, intenții de lectură. Ba chiar ne-am jucat, scriindu-ne propria poveste „în lanț”. Care a fost interesantă și mai ales, amuzantă.

Mai mult decât atât, ne-am propus să ne aducem zilnic la școală un prieten fidel.

O carte în ghiozdan.

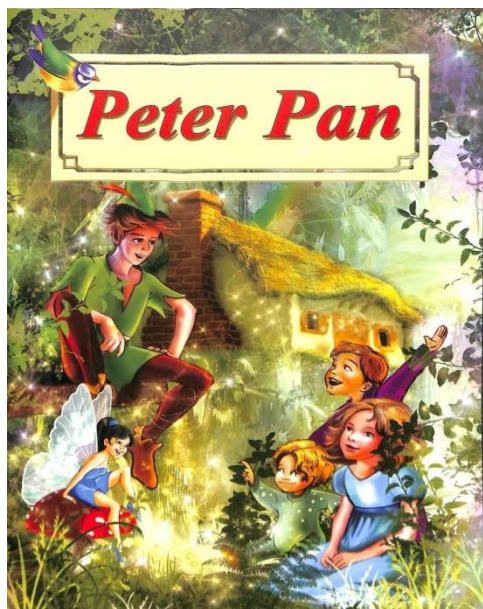
Laura Rusu și Ionela Ursaru, clasa a VIII-a

Cititor, adjectiv

Am recitit de curând **Peter Pan** și mi-am amintit, că e frumos să visezi și la maturitate.

Peter Pan, așa cum probabil știți, a fost inițial o piesă de teatru care abia după reprezentație a devenit o poveste atât de îndrăgită.

Peter Pan este o carte despre cum să crezi în imposibil și mai ales despre cum să-l transformi în

posibil. Personajul principal trăiește în Țara de Nicăieri împreună cu băieții pierduți și Clopoțica. Romanul începe banal cu povestea soților Darling și a celor trei copii: Wendy, Michel și John. Într-o seară cei trei fug împreună, ajungând în Țara de Nicăieri. Acolo, micuța Wendy devine mama băieților pierduți, lucru de care e încântată peste puterea mea de înțelegere. Se ocupă de toate treburile cosmice, oferind sprijin și afecțiune ca o veritabilă figură maternă și îl încurajează pe Peter să facă același lucru, devenind figura paternă a familiei.

Însă lucrurile nu sunt atât de liniștite pe cât par. La polul opus lui Peter este răzbnătorul și nemilosul căpitan Hook care-l disprețuia pe Peter. Povestea este de-a dreptul magică, însă are și o parte mai tragică. Wendy le predică adesea băieților pierduți despre cât este de trainică iubirea unei mame, iar Peter nu putea înțelege acest devotament. Propria lui mamă îl abandonase, uitând complet de existența lui. Wendy își păstrează însă convingerea potrivit căreia mama lor va lăsa în permanență fereastra deschisă, așteptând ca ei să revină acasă.

Și avea dreptate. Atunci când se întorc, găsesc fereastra larg deschisă, iar doamna Darling este mai mult decât încântată să își revadă copiii.

Timpul trece și Wendy devine femeie în adevăratul sens al cuvântului. Se căsătorește și îi povestește fetei ei, Jane, despre aventurile din Țara de Nicăieri. Peter Pan se întoarce de-a dreptul dezamăgit că Wendy a crescut. Și-ar fi dorit să copilărească pentru totdeauna, ca el.

Recomand tuturor prietenilor mei această carte! Este un tribut adus lumii magice a copilăriei!

Narcisa Miron, clasa a VII-a

Alimentația sănătoasă la adolescenți

În timpul adolescenței, mâncarea este combustibilul pentru creștere și dezvoltare. Aceasta este de asemenea vârsta în care copilul tău dezvoltă obiceiuri de alimentație de lungă durată. Aceasta este perioada în jurul căreia îți poți încuraja adolescentul să aibă o abordare sănătoasă asupra alimentației.

Schimbările fizice datorate pubertății cer tinerilor să aibă o alimentație nutritivă în comparație cu adulții care și-au încheiat accesele de creștere. Stadiul de dezvoltare a copilului și nivelul de activitate fizică decid energia și proteinele necesare acestuia. De asemenea, în timpul adolescenței, ei experimentează o mărire a apetitului, astfel încât organismele lor utilizează extra-nutriția pentru creștere. Se spune că 20% din înălțimea adulților și 50% din greutatea acestora se dobândesc în timpul adolescenței.

Toma Munteanu, clasa a VII-a

ȘCOALA ALTFEL!

Ca în fiecare an, o săptămână din anul școlar este dedicată activităților extrașcolare. Săptămâna **Școala altfel** a avut loc în toamnă. Bineînțeles și cu acordul Consiliului elevilor. Am fost la muzee, am participat și la „Festivalul Toamnei”, au fost foarte multe activități. Datorită lor am învățat cum este să lucrezi în echipă.

Colegii noștri au dat iama prin cămarile toamnei și au pregătit specialități culinare, încântând astfel pofticioasa audiență. A fost o experiență frumoasă pentru că ne-am descoperit și talentul de promotori ai gastronomiei românești tradiționale.

Concurența a fost acerbă.

A fost și o tombolă la care toți am fost câștigători. A fost o bucurie pentru toți copiii.

În aceeași zi, copiii au participat și la un concurs de creații literare. Arta plastică s-a situat pe primul plan. Ca să nu mai vorbim de încercările designerilor vestimentari de toamnă.

Sunt niște experiențe pe care nu le trăiești decât în școală. Bineînțeles, alături de profesorii noștri cu care am împărțit niște diplome.

Narcisa Miron, clasa a VII-a

Festivalul toamnei

Festivalul toamnei este o activitate pe care toți profesorii și elevii o fac în fiecare an să fie prețioasă și distractivă. Copiii aduc produse alimentare făcute de ei sau de membrii familiei. Tot ei își adună bănuții pe care i-au câștigat cinstit și corect și îi donează nevoiașilor.

Mai apoi, profesorii și elevii adună fructe și legume pentru a le da persoanelor care au nevoie de aceste produse. După un timp, copiii își strâng recolta rămasă și o împart colegilor. După ce și-au terminat de împărțit bunătățile, toți se adună în fața școlii, pentru a participa la tradiționala tombolă.

Dintr-un bol, doamna directoare extrage biletele câștigătoare . Cei care dețin numărul extras de către dumeaiei este câștigătorul. Fiecare câștigător va primi un anumit produs care depinde de ordinea în care a fost extras. Activitățile la care participăm în fiecare toamnă ne ajută să ne dezvoltăm spiritul antreprenorial, să ne susținem ideile, să fim creativi și să ne bucurăm de roadele mâinilor noastre.

Andrei Leuștean, clasa a VII-a

Întâlnire de 0 grade

Astăzi, rătăcit pe o bancă din curtea școlii, am zărit un carnet de elev. M-am uitat în jur după proprietar. Nu era nimeni. Oricum, orele se terminaseră demult.

După câteva momente, am auzit un oftat din tot sufletul. M-am uitat de jur împrejur, dar tot nu am văzut pe nimeni. Tinându-l strâns, simt cum deodată deschide niște ochi triști, uitându-se fix la mine. Și a început să vorbească. Să-mi dezvăluie secretul tristeții sale: era carnetul unui elev certat cu învățătura.

–Sunt pierdut! Nu știu ce să fac!

Vorbea întruna despre faptul că a fost îndoit, camuflat într-o

Vorbele lui m-au să-l ajut. L-am rugat să-mi

–Aș putea să te ajut, eu învăț tot la Școala din Horia.

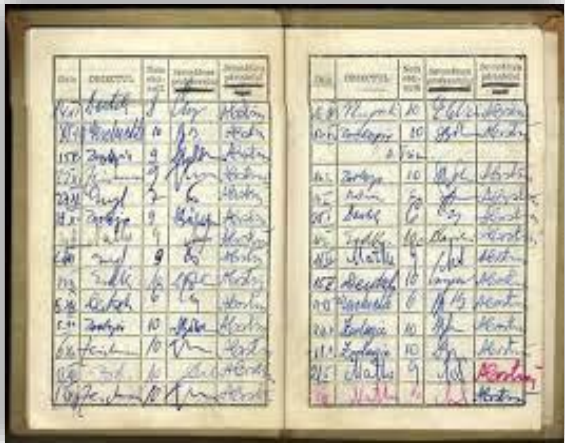
–Are părul negru ca zâmbet etern pe față.

–Stai liniștit, că-l vom găsi! E simplu! Verific datele personale.

Și-atunci l-am deschis și nu mi-a venit să cred. Era carnetul meu pe care chiar eu îl uitasem pe bancă. L-am răsfoit cu tristețe și nu mi-a plăcut că notele nu erau întotdeauna mari. Avea dreptate!

În acel moment i-am făcut o promisiune carnetului meu: că-l voi face mândru de mine. Am început să învăț mai bine și notele au început să crească, ca-n povești. Pentru că de fapt noi, elevii, trăim zilnic o poveste.

Și-am încălecat pe-o bancă și v-am spus o poveste oarecum inventată, din viața școlii inspirată.

despre notele stăpânului său, ascuns mult timp de părinți, copertă ponosită. întristat, așa că am hotărât spună tot ce are pe suflet. dacă-mi spui cum arată! Și Gimnazială,, Carmen Sylva” abanosul, ochii căprui și un

Andreea Sîrghi, Nicola Macovei, Alesia Șerban, clasa a V-a

La pas prin muzeele romășcane

Muzeele sunt de regulă niște instituții impunătoare, foarte vechi, dedicate artei, naturii, diverselor științe, istoriei și nu numai.

În fiecare oraș din România găsești cel puțin un muzeu care îți atrage atenția. Fie că este vorba despre unul care are expuse animale împăiate, costume populare sau unelte care erau folosite în lupte pe vremuri, fiecare are farmecul său și merită vizitat măcar o dată în viață. *Săptămâna Școala Altfel* a fost o oportunitate de a vizita câteva muzee din urbea romășcană: *Muzeul de Științe ale Naturii* și *Muzeul de Artă*. Așa că, elevii claselor a VI-a, a VII-a și a VIII-a, însoțiți de doamnele diriginte, au răspuns pozitiv.

Au fost două vizite plăcute, atractive și educative în același timp. Ghizii muzeali au fost pe placul nostru pentru că ne-au prezentat exponatele, ne-au oferit informații interesante și au fost discuții interactive, implicându-ne și pe noi.

Am aflat lucruri noi, dar am fost conștienți că rolul muzeelor este de a păstra și de a transmite valorile patrimoniale, spirituale, culturale și naturale ale unui popor.

Reprezentând un factor de răspândire a viziunii mondiale de cunoștințe de la o epocă la alta, pentru progresul

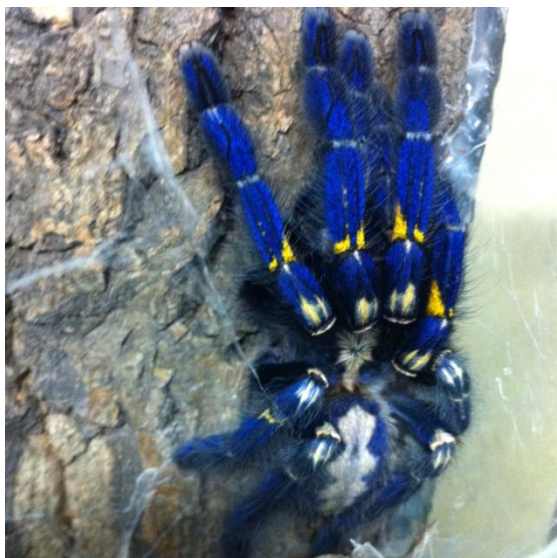
umanității, muzeul – alături de bibliotecă și școală – trebuie să dăinuiască precum o autoritate dinamică, indispensabilă, solicitată și acceptată de societate.

Până la urmă, toți am înțeles că muzeul reprezintă o valoroasă sursă de educație din toate timpurile. Iată, deci, câteva motive pentru a ne spori interesul vizitării muzeelor, hrănindu-ne sufletește din ele, ca din autentice izvoare de cultură.

Alexandra Tofan și Andra Șlir, clasa a VIII-a

Cele mai rare viețuitoare ale planetei

Poecilotheriametallica

Această specie de tarantulă se găsește în sud-estul Indiei și în Sri Lanka. Diminuarea populației de *Poecilotheriametallica* este cauzată de degradarea habitatului natural, prin defrișări, incendii, plantele șipeștii invazivi, extinderea agriculturii etc. Tarantula cântărește aproximativ 500 de grame și este bine adaptată vieții într-un mediu acvatic.

Liana de jad (Strongylodonmacrobotrys)

Liana de jad uimește în primul rând prin culoarea sa, un turcoaz spectaculos, foarte rar întâlnit în natură. Habitatul său natural este în Filipine, însă floarea se găsește foarte greu, fiind amenințată de defrișările locale.

Rechinul înger (SquantinaSquantina)

Rechinul care se găsește astăzi doar în Insulele Canare și sudul Mării Mediterane se distinge prin corpul plat, înotătoarele pectorale foarte mari și unele protuberanțe asemănătoare unor mustăți. Este un pește nocturn, ascunzându-se în nisip și atacându-și prada, hrănindu-se de obicei cu pești cu corpul plat, crustacee sau moluște.

Broasca țestoasă Geocheloneyniphora

Astăzi au mai rămas doar 440-770 de exemplare de *GeocheloneYniphora*, o broască țestoasă ce se găsește în regiunea Baly Bay din Madagascar. Broasca este deseori capturată pentru comerțul ilegal cu animale.

Leopardul Amur

Leopardul Amur este o subspecie de leopard foarte rară, care trăiește numai în regiunea Primorye din Rusia; un recensământ din 2007 a numărat între 14 și 20 de adulți și 5 – 6 pui în libertate. Leopardul din imagine se numește Usiși și se află la grădina zoologică din Nebraska.

Crocodilul filipinez

Este un crocodil de mici dimensiuni, de apă dulce. Masculii ajung la o lungime de trei metri, iar femelele sunt mai mici. Habitatul acestor reptile a fost transformat în bălți pentru cultivarea orezului, în majoritatea cazurilor. Reptilele au suferit de pe urma vânătorii intensive, inclusiv cu metode precum dinamita; laolaltă cu pierderea habitatului, aceasta a pus specia pe lista celor aflate în pericol.

Toma Munteanu,

Clasa a VII-a

Matematica puțin altfel...

Odată cu prima ninsoare, pe 20 noiembrie 2018, au sosit la ora de matematică, alături de doamna profesoară, vreo 20 de musafiri zâmbitori și dornici să ne cunoască, profesori din zona orașului Roman.

A fost ca o oră normală de matematică, **dar puțin altfel**. Am

repetat noțiunile învățate, completând un rebus, am aplicat cunoștințele de matematică rezolvând probleme

legate de alte discipline sau din viața cotidiană de pe o fișă care ni s-a părut ușoară. La sfârșitul orei am avut un concurs de jocuri pe telefon: „**Primes and divisibility - Divisibility I**” la care am obținut și premii.

Credem că lecția a decurs bine.

Toți copiii au fost atenți la oră și au ieșit la tablă.

Musafirii ne-au felicitat. Ne-am mai dori să mai trăim astfel de experiențe de care să ne amintim cu drag.

A fost o oră minunată pe care nu o vom uita prea curând!

Nicola Macovei și Bianca Turcu,

Clasa a V-a

DRUM SIGUR

„Drum sigur” este un proiect în parteneriat cu Junior Achievement Romania (J.A.R.), care are ca misiune să inspire și să pregătească tânăra generație pentru a reuși în viață prin încurajarea inițiativei, profesionalismului și dezvoltării unor competențe esențiale pentru viață.

Acest proiect se derulează pe parcursul acestui an școlar (2018 /2019) și are ca scop punerea în aplicare a modulului educațional pentru prevenirea riscului rutier.

Cunoștințele, activitățile și experiențele prezentate îi provoacă pe elevi să gestioneze corect situații de risc rutier sporit, să își cunoască și să își evalueze mai bine localitatea în care trăiesc (Horia), să își asume rolul de lideri și promotori ai educației rutiere pentru colegii și adulții din comunitatea lor.

Obiectivul final al modulului este să asigure elevilor formarea unui comportament preventiv prin activități practice și jocuri interactive de circulație rutieră.

Prezentul proiect presupune derularea a șase activități dintre care am realizat trei. Datorită materialelor puse la dispoziție de partener activitățile derulate au fost foarte interesante, activități în care am implicat și Poliția locală.

Imaginile prezentate demonstrează acest lucru.

prof. înv. primar clasa a III-a, *Elena Levărdă*

Emoții și 2018

Dincolo de desfășurarea efectivă a serbării atașate zilei de 1 Decembrie (Ziua Națională a României după 1990 și zi reprezentativă pentru unirea Transilvaniei cu Vechiul Regat – de la care se împlinesc 100 de ani), anul acesta mi s-a inoculat ideea măsurării finalității unui astfel de

demers. În aceste condiții, spre deosebire de anii anteriori, când obișnuiam să redau evenimente istorice legate de momentul celebrat, de data aceasta am să mă rezum

în a reda ceva dincolo de raționalitatea imediată a unui eveniment cu largi conotații istorice. Astfel, după parcurgerea pașilor inerenți pregătirii

activității, după repetițiile ce păreau infinite, și după derularea serbării propriu-zise, am chestionat, sub forma unor compuneri deschise, elevii implicați în repetiții și în cadrul serbării. Rugămintea a fost ca elevii să redea impresiile, trăirile, detaliile speciale sau nevăzute pe care ei le-au reținut, dar mai ales, să scrie cum se raportează la eveniment după implicarea în desfășurarea activității.

Centralizând compunerile, nu am putut să nu remarc un entuziasm al celor mai mici cu privire la realizarea sarcinilor lor, prin implicarea într-un astfel de demers complex. De asemenea, ideile expuse de către elevii participanți au urmărit trei mari direcții: *emoția* (trăită sub diferite forme, de la teamă, neîncredere, chiar „puțină rușine”, până la mulțumire și satisfacție), *bucuria de după serbare* (reliefată și cuantificată în felicitările primite de la doamna director - profesor Stoian Maria-

Ramona, de la doamna profesor de limba și literatura română - doamna Bulgaru Liliana, de la prieteni, familie, dar și de diplomele oferite de doamna director la finalul activității) și *percepția ulterioară a zilei, raportată la emoțiile și bucuriile trăite în cadrul serbării* (concretizată în depășirea răcelii unui festivism anost, a unui discurs pompos, neînțeles, înlocuit acum cu fiorul emoției unor acțiuni participative).

Nu știu dacă emoția se va păstra, și nici dacă ea va schimba percepția asupra evenimentului într-un mod definitiv, dar cert e că, pentru puțin timp, am avut parte de emoții...

Prof. Ionuț Zămesu

Ce este timpul liber?

Știm noi, copiii, ce înseamnă timpul liber și ce am putea face atunci când îl avem? Se spune că timpul liber este o pasăre măiastră care zboară repede, dar totodată esențial în viața noastră.

Eu cred că timpul meu liber este acea perioadă a zilei în care mă relaxez stând și jucându-mă pe telefon.

Cei mai mulți adulți le-ar sugera copiilor să citească o carte decât să piardă timpul pe telefon. Nu este o idee rea, dar ca un copil să înțeleagă beneficiile citirii unei cărți ar trebui ca acel copil să găsească cartea potrivită, destul de interesantă să-l poată fascina, încât să poată renunța la telefon. Nu pot spune că sunt un dedicat al cititului, de aici și ideea în sine.

Ce am putea face în schimbul orei petrecute pe telefon: am putea sădi un pom. Așa ne-am responsabiliza, știind că acel pom depinde și de noi să crească mare. La maturitate el va fi un bun furnizor de oxigen. Am putea ieși cu prietenii să jucăm șah. Se spune că șahul a fost văzut ca o viață în miniatură în care cei doi jucători duc o luptă în arena inteligenței. Dacă am face o comparație între luptele date pe telefon și cele de pe tabla de șah vom constata că cele de pe telefon rămân doar niște pioni, iar cel numit „jocul minții” iese câștigător.

Am putea face multe în timpul liber, dar, în primul rând, ar trebui să înțelegem că noi ni-l creăm după bunul plac și atunci, când visurile noastre încep să prindă contur, înseamnă că am trăit momentul și clipa în folosul nostru.

Și chiar am putea spune ca timpul liber nu trece niciodată și că în viață nu putem face întotdeauna ceea ce ne place, ci trebuie să învățăm să ne placă ceea ce facem.

Marian Grăpina,
Clasa a VIII-a

Prietenia

Prietenia este o comoară pe care o dobândești în timp și pe care trebuie să o prețuiești indiferent de situație. Este ușor să-ți găsești prieteni, dar și dificil, deoarece prietenii nu se cumpără, ci li se câștigă încrederea. Fiecare prieten trebuie prețuit cu toată iubirea pe care o ai. Toți oamenii sunt diferiți, dar au ceva al lor care nu se poate compara cu nimic și nimeni. Unii prieteni sunt de încredere, alții se prefac a-ți fi prieteni. Dar cei mai buni prieteni care te iubesc cu adevărat și țin la tine îți sunt mereu alături chiar și în cele mai grele momente ale vieții. Cu devotament și altruism.

Nu este ușor să fii pe placul tuturor, dar cine îți este alături te acceptă așa cum ești.

*Denisia Grigore,
Clasa a VII-a*

Pasiunea mea, dansul

De 1 Decembrie am pregătit un dans etno pentru că participantele au fost unite de aceeași pasiune: dansul. A fost o experiență foarte frumoasă, deoarece am lucrat în echipă, alături de doamna profesoară de limba română și de alte eleve ale școlii noastre. Această pasiune comună ne-a ajutat să lucrăm în echipă și să fim ca o familie unită, care nu se dă bătută de la prima încercare eșuată. Ne-am străduit mult până am învățat dansul, oboseam, dar de cele mai multe ori ne încurcam. Munca cere sacrificii, însă cu ajutorul doamnei profesoare am devenit puternic și am luat pașii de la capăt până am obținut ceea ce ne-am dorit: să ne arătăm nouă însene, dar și altora de ce suntem în stare.

Din fericire, am reușit să ducem dansul până la capăt, indiferent dacă am trecut de la emoții la frică, de la extaz la agonie. Bine că entuziasmul din final a fost pe măsura așteptărilor noastre și că am reușit să aducem un zâmbet pe chipurile celor prezenți, de la doamna director, la profesori și colegi. Și în primul rând pe fața doamnei noastre coregraf Liliana Bulgaru.

Această experiență ne-a fascinat și și-a pus amprenta pe sufletele noastre animate de dorința de-a mai face parte și la alte activități, alături de doamnele profesoare de la Școala Gimnazială „Carmen Sylva” din Horia.

Severina Aghiorghițoaie,

Clasa a VII-a

Bucuriile iernii

Chiar dacă a venit iarna, activitățile nu s-au oprit.

Împreună cu doamna dirigintă, prof. Chițimuș Maria, am realizat doi oameni de zăpadă.

Chiar de am crescut, ne bucurăm foarte mult atunci când vine vorba de joacă. Adulții își doresc să redevină copii, așa că noi trebuie să ne bucurăm de fiecare moment al copilăriei noastre. Bine că există astfel de momente și la școală.

Într-o zi însorită de iarnă, am lăsat pixurile deoparte la ora de dirigenție și am ieșit afară toți copiii din clasa a VII-a pentru a purcede la înălțarea a doi oameni de zăpadă. În acele momente, eram rivali. Am făcut două grupe, fiecare grupă și-a creat un om de zăpadă (Olaf și Tata urs).

Încercam să ne sabotăm unii pe alții, chiar dacă asta nu ne ajuta cu nimic; ne-am copiat unii pe alții, însă la sfârșit au ieșit doi oameni de zăpadă complet diferiți.

A fost o zi frumoasă și distractivă, de neuitat.

Mulțumim doamnei diriginte pentru inițiativă!

*Narcisa Miron,
Clasa a VII-a*

Visul meu de iarnă

Visul meu din fragedă pruncie este de a ajunge o actriță celebră. Evident că am idoli mei din teatru și filmul românesc.

Mă pasionează jocul actoricesc deoarece sunt veselă, jovială și pot intra cu ușurință în lumea magică a teatrului. De obicei, imit personaje din filme celebre românești: „Dumbrava minunată”; „Toate pânzele sus!”; „Pistruiatul”. Nu-mi displac nici basmele pentru copii „Cenușăreasa”, „Albă ca Zăpada și cei șapte pitici”, „Scufița roșie” în care mă regăsesc. Sper să fac roluri memorabile pe scena școlii.

*Denisia Grigore,
Clasa a VII-a*

Redacția revistei

Coordonatori:

prof. LILIANA BULGARU

prof. MARIA-RAMONA STOIAN

Colectiv redacțional:

ALESIA ȘERBAN, clasa a V-a

BIANCA TURCU, clasa a V-a

MAIA ELENA VOICA, clasa a VI-a

DENISA PORCUȘOR, clasa a VI-a

TOMA MUNTEANU, clasa a VII-a

NARCISA MIRON, clasa a VII-a

ALEXANDRA TOFAN, clasa a VIII-a

Adresa:

Școala Gimnazială „Carmen Sylva”

Str. Alexandru cel Bun, Nr. 1, Horia

e-mail: scoalahoria_neamt@yahoo.com